

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, П. пос.
Касета пошт. шваб. 25720.
Адреса тел. „Діло-Львів“.
Число телефонів 264.
Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:

місячно	2 75 К.
квартально	7 50 К.
піврічно	14 00 К.
річно	28 00 К.

у Львові (без доставки):

місячно	2 00 К.
квартально	6 00 К.
піврічно	12 00 К.
річно	24 00 К.

За наяву адреси платити по 20 с.

Ціна в Україні:
Сторінка друкується заповнюється
на 48, а в Україні заповнюється
заповнюється 60с. з доставкою
поштою 1 К. Поштовою оплатою
можливо і отримати 1 К.
Особливою поштою доставляється
в Україні заповнюється 60с.
в Україні заповнюється 60с.
у Львові 10 с.
на користь 10 с.

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 18. цвітня 1917

На Заході йде вже від кількох днів битва, одна з найбільших в людській історії. Напружені страшенні сили, механічних і людських силкують ся французько-англійські армії не тільки довести тепер до рішучої перемоги в полі, а й до перемоги на босвищі політичній і днально-матеріальній: ходять ім о Росію — велика перемога на Заході додала би сили тим політичним кругам Росії, котрі хотять вести війну далі, до остаточного кінця, і онеслілила-би ті російські круги, котрим війни вже доволі і котрі схильні до миру, хочби й окремого. Великі і важкі питання, питання будучности народів і держав Європи, назрівують у сих критичних днях до вже може недалекого рішення, а коли як коли, то якраз тепер можна говорити про „історичні дні“, не надуживаючи сеї наваги для першої-ліпшої нагоди. З запертим віддыхом при слухаєть ся нині глухим відгомонам многоважних подій і процесів українській загаль у Галичині: немає в нас родини, що не журилась-би тяжко за свого батька чи сина, котрих живе і здоровле при дальшій веденню війни кожної хвилини висить у непевности, тай немає в нас ні одного українського громадянина, котрий не був би свідомий свого, що доля також українського народу важить ся нині на терезах історії.

Коли так на всесвітній сцені розвиваєть ся один з кінцевих актів кривавої драми, і коли так у журі за живе найбільших і за хліб на судний, в скуhlenю духа сувроти незалежного від нас завтра живе в дня на день український громадянин по містах, містечках і селах Галичини, пробуючи латати звязані вже рани і боля в часті відбудовувати знищені позиції національного життя, — в той сам час і на такім історичнім таї знайшов ся в гуртах нашої столичної інтелігенції настрій до завзятої, аж на сторінки газети витягнутої, всіми патетичними відликами прикрасеної суперечки на тему: хто перший має право поклонити ся митрополитови гр. Шепецькому, п. Романчук чи п. Левицький? Ще не знати, коли прийде в Росії Митрополит, не знати навіть напевне, чи взагалі прийде в недалекий часі, а вже маємо дуже інтересну і будуючу перепалку за те, хто має право і хто не має права „репрезентувати український нарід“ перед високим церковним достойником! Справа, треба шапку скинути перед сильними нервами нашої інтелігенції — що в таких часах серед неї знайдуть ся люди, котрі можуть до таких спорів пристраждати ся, і що виводжене таких спорів перед очі загально нашого і чужого — вона з ангельською терпеливістю зносить. Будучі історики духової культури нашого покоління будуть нам чудуватись — сьому доброму смакові і сьому розумію повати звиді, що так знаменно виявились у амсіг і формах тих боів між нашою „опозицією“ і нашою „правницею“, котрі майже по самі береги визначають політичну свідомість деяких наших кругів. Хто має стояти на чолі тих, котрі доступлять шаста першими вклонитись Експеди. Митрополитови? — се новий „предмет“ сих гомерівських спорів. Боже крикіай! Якби повстали з гробу Шевченко і Куліш, Драгоманів і Франко, то навіть за честь першим прийняти їх, тих справдішних творців новочасної української національности, навіть за се не повинно би бути прилюдної сварки серед нашої інтелігенції — якби була в той час у тої інтелігенції сяка така міра почуття достойства, такту, стишу або бодрости — свідомости. Бо є річи, за котрі не пристойть взагалі спорити культурній людині, і є спори, котрі рішаєть ся в чотирох стінах, а не на прилюднім видовищі.

Говорячи все те, ні на хвилино не припускаемо, щоб у витяганю таких сварок були чимсь будув винні паванні висше два наші послы. Ні, се наша рука і чей же наша система...

Хоча серед павуючих відносин воно нині й важко, то асо такі годі розвратитись з нацією, що здоровий політичний інстинкт усуне наразі також у відповідних українських кругах ярбиночку сварливости; що український круг

без ніяких винків зрозумів, що будуча доля українства залежить тепер від воєсім інших, могутійших і величійших подій і процесів, ніж від того, чи „провідником народу“ буде в нас п. Романчук або п. Левицький, або навіть, чи місце політичної сили п. Василька в діяльности українського представництва займе прим. політична сила п. Колесси. Тоді прийде й на наших політичних представників черга приладуматись над тим, аби з упадком воєнних кордонів і з вступом австрійської України в тісу духову звязав з Україною російською ми австрійській Україні принесли своїм політично відсталым землякам неоціненний скарб політичного досіду, вироблена дисципліни і тактовности, а не показали ся ім на счі розвратеними в дрбничках і не деморалізували їх своїм недобрим прикладом.

Момент сей може прийти скорше, ніж сього надіємо ся.

В. П.

Керенський проти Українців?

Львів, 18. цвітня 1917.

Краківський „Pustrowany Kurjer Codzienny“ приносить огляд, трохи наймозірну вістку: „Незвичайно сильне вражіння викликала в петербурзьких політичних кругах остання заява всерільного доси міністра Керенського проти Українців. Провідник російської соціалістів стоїть на тім становищі, що Українці віждоки не повинні одержати в Росії те, що евентуально одержать Поляки. На його бо думку, Українці — властиво тільки часть російського народу“.

Вістка ся видаєть ся нам неправдоподібною в огляду саме на ціле дотеперішнє відношенє Керенського до української справи, яке видане між иншим в поданої нами вчера телеграмі київських Українців до нього. В Думі Керенський не раз виступав в обороні українства, і то радикальнійше, ніж хто инший. Домагав ся він при тім повної національної волі для рос. Українців до автономії України включно. Скорше можемо припустити, що саме панам із „Kurjer a“ хотіло ся-б, аби він був відлом иншої думки.

Урбан, Бернрайтер і Бобжинський внесли димісію.

Відень, 17. цвітня 1917.

У внутрішній політиці Австрії наступила нова орієнтація, а саме, парламент має бути скликаний без утворення тих „передумов“, яких домагав ся в дорозі октройованя Німецький Національний Союз. З огляду на се міністер торгівлі Урбан і німецький міністер без теки Бернрайтер, які вступили до кабінету як мужі довіря Німецького Національного Союзу, внесли димісію. Рішенє в справі димісії обох міністрів ще не зазало.

Крім того мав внести димісію також польський міністер без теки Бобжинський.

Парламент має бути скликаний коло 20. мая.

ВІДЕНЬ (Тіб.) Як доносять днівники, також міністер для Галичини Бобжинський подав ся до димісії, бо не осягнуто управлінення справи відокремленя Галичини в формі, рішеня польським колом. Деякі днівники вказують на те, що польське коло ще не ухвалило рішення, отже не є неправдоподібно, що димісія Бобжинського ще не є неминуча.

Алексєєв затверджений начальним вождом.

ПЕТРОГРАД (Пр. Аг.) Тимчасове правительство затвердило ген. Алексєєва на становищі начального вождя всіх російських війск.

Цілі і дійсність французької офензиви.

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). Підчас наступу на французькі рови серед неприятелиського огню над Еноєю і в Шампанії до рук німецьких війск дістав ся французський приказ, який як найяснійше представляє, які цілі хотіла осягнути французька управа армії наступом на лівній від Ренс 16 с. м. Як виходить з того приказу, Французи мали намір виконати широкий окрилючий рух, звернений на скід проти німецьких становищ під Брімон. Зізнають солонених, взятих далі на лівній, доказують, що й там цілі наступу були подібно широко означені. Якже представляєть ся положенє в дійсности тепер, по розпочату наступу? Правда, наша перша лінія наслідком 10 днівного безперервного огню є тепер вже тільки становищем в ямах і в деяких місцях Французи вдерли ся до тої давнійшої першої лінії, але є се тим менше дивне, бо німецькі вожди, щоб як найбільше осядужувати людський матеріал, тільки дуже рідко обсадили ту лінію. Та в богатях місяців удяло ся вже 16 с. м. по пол. вишерти внов неприятели знаменитими протинаступами і з винком заглибленє попередню першою і другою ліній, що одначе є без значіння для загального положеня, німецьке становище в сій околиці знаходить ся непохитно в наших руках. Нічого не осягнуто з тих широко закресленних цілей, які французька управа армії визначила своїм корпусам в першим днє наступу над Еноєю. Сю невдачу неприятели мусів оплатити незвичайно важкими втратами.

Конгрес делегатів робітників і жовнірів.

ПЕТРОГРАД (П. Т. А.) Конгрес делегатів робітників і жовнірів ухвалив резолюцію, щоб тимчасове правительство завело шляхом розпорядку 8 годинний день праці. Підприємства, які працюють для національної оборони, мають бути дозволені назвичайні години.

На кінцевім засіданю конгрес виставив отсі домаганя: знесенє класових ріжниць і титулів, радикальна реорганізація місцевої самоуправи, повна конфіскація всіх царських, церковних і монастирських земель і віддача їх селянам. Дефінітивне рішенє земельного питання оставляєть ся конститунті.

При кінці засіданя виступив Плеханов промову, в якій підніс значінє рішеня конгресу для загального веденя війни і визнає до праці і згоди.

Конгрес закінчено відспіванєм марсельським.

Воєнний етат Америки.

ВАШІНГТОН. (Б. Райт.) Сенат ухвалив одноголосно воєнний етат в сумі 7 мільярдів.

Антиїмецькі демонстрації в Бразилії.

RIO DE JANEIRO. (Тіб.) Обуренє населеня проти Німців росте. В Ресю Allegro товпа кинула ся на 270 німецьких домів, повривала шильди і повнівала шини. Підпалено готель Шмїда і склеп фірми Бройберг і Гахер, підпалено оклики в честь Бразилії і союзників. 5.000 осіб намагало ся кинути на збори, скликані німецькими гімнастиками. Президент республіки і міністер війни думают про зарядженя в цім приверненя ладу.

BUENOS AYRES (Б. Ав.) Німецький посол вис у міністра заграничних справ протест ізая антинімецьких демонстрацій.

Новий перегляд ополченців.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Урядове оповіщення заряджує покликати ополченців уроджених в роках 1871—1867 до нового перегляду та до спеціального перегляду осіб уроджених в роках 1893—1867, які були виняті із служби і за ствердженою перед тим нездатності до всякої служби. Покликані сим оповіщенням мають зголоситися в часі від 23 до 30. квітня с. р., а перегляд відбуде ся в часі від 17. мая до 14. червня.

Російські політичні емігранти вертають через Німеччину у Росію.

ЦРІХ. (Ткб.) Дневник „Zürcher Neueste Nachrichten“ доносить, що небагато нова група перелічених іа Швейцарії-російських політичних емігрантів удасть ся дорогою на Німеччину до Росії. Німеччина дасть їм вільний переїзд. В заміні за те має бути відповідне число швейцарських Німців, інтернованих в Росії, відіслане через Голландію до Німеччини.

Найновіші вісті з Росії.

Перед скликанням конотитуанти.

ПЕТРОГРАД (Пет. аг.). Конгрес представників робітників і жовніврів з цілої Росії прийняв звіт про конституанту. Буде вона оснований на слізуючих принципах: Збори мають бути скликані до Петрограду як найкорше на підставі загального голосовання. У виборках вільнують участь армія і ціле населене, але військю активне віддасть свої голоси окремо. Жінки мають рівне виборче право як мушини. Вік, що дає право до голосовання, буде означений на 20 літ. Ради представників робітників і жовніврів будуть наглядати вибори до конституанти. Конституанта затвердить політичну у праву в Росії і основні закони та розслідує передовсім аграрну справу, а далі виробить робітниче законодавство, евенуально перееде його ревізію. В кінці буде радити над справою національності, над справою місцевої автономії і над усіми справами о між народнім характері.

Провізоричне правительтво і робітничий виділ.

МІЛАНО (Ткб). До „Corriere della Sera“ доносить з Петрограду: На зборах робітничого виділу військовий лікар в ранзі полковника Стеклов доказував в довшій промові, що провізоричне правительтво є цілком залежне від робітничого виділу. Робітничий виділ може кожної хвилі, як тільки схоче, взяти власть у свої руки, але не хоче цього, бо воліє послуговувати ся буржуазійним правительством, щобн також буржуазійні класи приймали без оложу заарядження, які стрілиуді ся з недоволенням, колиб видало їх безпосередньо соціалістичне правительтво. Інші бесідники заявили, що провізоричне правительтво є радше ворогом ніж приятелем, що не треба признавати іншої поваги, крім сеї, яка виходить безпосередно з революційної демократії, що треба а акін-

чити війну і не треба признавати договорів, заключених царським правительством а иншим правительством. Натомість провізоричне правительтво поширює між населенем відозв, в яких підчеркує konieczність згоди і понеханя супроти небезпек, які грозять, внутрішних непорозумінь. Військові самоходи, що переїзять вулицями Петрограду, розкидають полетні письма. В однім листку, писаним до жовніврів і робітників, сказано, що вони мають пам'ятати про те, що а настанем відліти німецька флота буде на магати ся передерти у фиський провал, щобн вдувати на Петроград, супроти цього є конечна організація праці, карність і признає властий і офіційрів. В Москві, Київі і інших містах робітники не годять ся з поведенем петроградського робітничого виділу.

БЕРН (Ткб.) До „Echo de Paris“ доносить а Петрограду дорогою на Лондон: Провізоричне правительтво слагає на робітничий виділ відповідальність за дезорганізацію комуїікаційних відносин, чога наслідком є нелад в апровізації Петрограду. Армія на фронті має, як здаєть ся, сей самий погляд на сю справу, що а правительтво.

БЕРН (Ткб.) „Petit-Parisien“ доносить, що в Петрограді старають ся о те, щобн намовити кількох членів робітничого комітету до вступлення в склад провізоричного правительства. Ті старани відірають радикальні круги. Соціалісти а Георії оголошили відозву, в якій жадають цілкомвотї автономії Георії з окреим правительством, урядниками і парламентом. Соціалістичні представники всіх кавказьких народів відбули в тій справі д. 10 с. м. конференцію в Тифлісі. Видко — мнозо з тих соціалістів є невірних петроградській заяві в справі понеханя всяких анексії і твердять, що належить відірвати війну на европейським фронті від війни на фронті кавказьким, де тре са увільнити Вірмен.

Перед конгресом соціально-демократичних організацій.

ПЕТРОГРАД (Пет. аг.) Провідник соціалістів Ленин, що д. 16 с. м. вернув із заслання, взяв участь в зборах представників соціалістичних організацій меншости і більшости і народних, скликаних в цілі дискусії над справою регенерації всіх соціально-демократичних напрямів. Ленин критикував програми всіх соціалістичних організацій і вказує їх до утворення нової соціалістично-комуїістичної організації, кількох полів а організації більшости і меншости заявдо ся проти принципів, яких боронив Ленин. По довшій дискусії прийняли збори більшістю талоси резолюцію, яка заявляє ся зв скликаннем одностайного конгресу всіх соціально-демократичних організацій.

Керенський на відлуці.

ТУРИН (Ткб.) До „Stampa“ доносить з Парижа: Міністер справедливости Керенський іза перепращованя поїде на деякий час до санаторії в Москві.

Цензура знов функціонує.

ЦРІХ (Ткб.). Приватна телеграма. „Zürcher Neueste Nachrichten“ доносить із Стокгольму, що від 4 днів не надійшли до Швейцарії

свійські часовиси. Знесена недавно цензура знов функціонує. Заострено також ревізію на границі.

Один вечір у таборі виселенців в Гмінді

Гмінд, 12 квітня 1917.

Табор українських виселенців в Гмінді а Нижній Австрії, се велике українське місто на чужині. В ньому до 30 тисяч мешканців. Жаль тільки, що ті мешканці трохи за різно взяли ся до організації свого громадянського життя.

Тепер має табір свою инашу гімназію (перед тим була та гімназія в Кірхберзі). Вона поки що в гостині в двоповерховим будинку бі медької народної школи (10 минут ходу поза табором в Unter Wleland). Там є і гімназійний курс.

Ученики мешкають в таборі в двох гімназійних бурсах. Директора гімназії заступає о. д. р. Н. Коирад, катихин в Тернополі, а учительють пп. Омелян Бачинський, Миськевич, Ростислав Заклинський, Чичка і Слободяник.

При головній вулиці табору велика народна школа. Має 56 класів і до 30 учительських сил; веде її добрий народний робітник, директор Гарматій. Там є і перший рік учительського семінара з 30 учениками, веде його учитель п. Коваль.

Під лісом в надзоровій частині табору 8 бараків дитячого і хлопячого захисту (Knaben und Mädchen-Home). З того 2 гімназійні, і ремісничий і 5 школяр в а народних шкіль. Гімназійну бурсу веде п. Слободяник, инші директор Іван Бобовський.

Прочитну роботу взяв а свої руки голова на читальня „Проміста“ (має велику театральну салю з просцією для оркестру) зі своїми філіями, 6 ома сесійничими читальнями. Осць ті читальні: Читальня ім. Івана Котляревського, гр. Андрія Шептицького, Тараса Шевченка, Бориса Грінченка, Юрія Федьковича та Івана Франка.

Читальня ім. Франка має свою бібліоцию, маленьку кнгарню та розпродаж газет, а читальня Федьковича, Шептицького та Шевченка закладають велику народну чайню. Читальня Грінченка має у себе відліську школу.

Є тут і жіноче Товариство „Самаританська Поміч“, що опікуєть ся хорими по шпиталях. Відвідають хорех, приносять газети, книжки, а дітям медичники, укурки. Головою є студентка медицини п. Шматерієва.

Дуже рухливий є „Драматично-співачько музичний кружок“. Устроює вогально оркестральні концерти, драматичні вистави, недавно тему виставив „Наталю Полтаву“. Оркестра має двадцять кілька членів; диригент інженір Фірайн. Голова кружка студент медицини Кокодинський.

Учителі арганізували знов відділ „Взаїмної помочи учителів Галичини і Буковини“. Мають своє видавництво, головозою його мають дати добру діточу літературу. Від 1. мая видавати муть свій орган „Українська Народна Школа“.

За старанем о. Короля, пароха табору рішєть ся „Красній кредитовий Союз“ отворити тут свою філію, яка на днях має почати свою

*) Друге жіноче товариство „Жіноча Громада“ не має, на жаль, від кількох місяців аяку життя.

Українське село часу війни.

Найд чужих військ, а за ним чужої адміністрації, котра записавась кровавими буквами в історії українського села. Мов чорні круки — як виражаєть ся сама постунова російська преса, летіли на найгірші елементи російської адміністрації на жор до Галичини і почали одні набивати свої кармани гршми, а другі почали підвезти роботу а при помочи різних средств, а мови і терору, а що більше при помочи деморалізації ширити чорносотенні ідеї аскрславі і православя. З ключем: „Ми прийшли увільнити вас від пнів і жидів“, обіщючи роздачу панських посілости і увільненє від жидівської ляхи, кинулись салдати і чиновники по українських селах придвувати варід. І се місцями удавалось, бо порушено дві найбільше пекучі справи селян, брак землі і ляху. Одничий повірив. Та загаль а недовірем слухав тих кличів і пасивно поводив ся, а навіть ворожо ставив ся до російських військ. Надслухував і ждав повороту своїх. Чорносотенні ідеї аскрславі і православя аустралий олір так великий, якого і не наділясь. Тому ужито инших средств, средств деморалізації одничий при помочи особовій і обітничій, а ті одничий мали бути помічні в ин реню аскрславіх і православних ідей.

мартинольої нашої церкви. Арештованя священників, замиканє церков, насильне обсаджуванє парохій православними поміи, провокова не почувань католицьких умисним затиранєм різниць між церквою гр. кат. і православною, а се річі, які мусіла пережити українська гр. кат. церков.

Та підчас сего виявились і недостаці. Показало ся, що церков наша не була як слід приготована на тяжку борбу з силами в фізичні аргумента наїздником. Показало ся, що велика любов нашого народа до церкви і віри черпала свої аргументи з традиції і поверховности. Брак було за се у многих аргументів, котрих жерелом знанє. І тому то одничий, коли побачили, очима дїля, що російське православє не протинувть ся традиції і поверховности нашого обряду, коли прийшли ше аргументи фізичної натури, кидали свою церков і віру. „Знанє то сля“ — і того знаня основних різниць мж церквою нашою українською гр. кат. і церквою російською бракувало, а здаєть ся і инні ше бракує у многих серед нашого народа. З браку того знаня, з браку живої віри, в добрій вірі приймали одничий нашого солянства православного батюшку, і не припускаючи, що тим аздали свою церков і віру.

Позбавленє духового проводу — не хотючи приймати російського батюшки, наражало ся українське село на секатурі адміністраційних властий. Послано тоді в село салдати по реквізіції, переважно реаліі без причин, обладано селян нагайками, а все те під замїтом ма величства і аустрофілства.

Нищено весь народний хоробок, щоб і слід не лишив ся по народній праці. Надужити салдатів так в річах матеріальних як моральних. Одним словом треба було великого апертя, сили духа і моральних засад, щобн отверти ся деморалізаторським впливам російської адміністрації. І тим подїям має вираз в частині народна поезія.

Чи ти мали в пелом віров, чи ти від землем.
Що до мене не приходим сток улицю?
Чом до мене не приходим мушкар дугам,
Пелишєсь саретом мене Москаля?
Скорє сонде рано віде слєпачи ся дїю,
Що я біля сареточка в дїточий залю?
Сяду а вєдєр а дїточкав тай расєи салду,
Кожж я ти малєй мужу, ше рай побачу!
Серце мое розбузало ся, як си нагадало,
Як ял собі равно жалє — тепєр не знаю.
Нїхто мене не істїмать вістрєх не поїв,
Так погучи, жов я звала, чо єс я тоба ді?
Повілі вістрє булі несєвєдай а відітрє худєгє.
Принєси ми дїбє вістрє від жєго малогє.
Щоб я знала чи ще жєсє в бєлє а Москаля,
Чи же колєи то побачу разом а дїточкав?
Красній тої салт білєсєвєдай, який ти сумєнєвєй,
Заслуїтєвєсь долю і вік жємє молодєвєй.

Серед таких відносин пережило українське село майже рік. Терпіння не було границі, але був проблес надії краших часів, поодорту своїх, а з ними поліпшеня долї. Проблю собі рожеві надії на зміну поглядів і на те, що аж тепєр за ті всі терпіння, жєртєи мийнї і кровї поплине наше національне жєтє на всіх полєх руслом чистим, без перешкод.

дільність. Річ незвичайно важна для тутешніх виселенців. Тисячі гроша виселенців пропало тільки тому, що скорше не постаралися тутешні громадяни о свою касу.

Три поважні фонди є вже в таборі. Перший, се фонд збігувців (Fischlingsfond), товариство, що складається з Німців і Українців. Повстало воно ще в 1915 р. на жаль до грудня 1916 р. не давало знаку життя. Тепер відновлене, може в дечому допомогти виселенцям. Має телят до 30.000 К маєтку, який в разі розпавання табору переходить на тутешнє тов. "Прогресс", зглядаю на 5 сотиковий фонд.

Другий, се фонд "адв та сирі" по українських стрільцях. Зібрав його д-р Маковський, начальник бюро посредництва праці в таборі, а датків людина, що йшла на роботу. Фонд він носить щось 15 тисяч кор., в заряді сего товариства є д-р Кость Левницький, д-р К. Трильовський і д-р В. Маковський.

Третій, се 5 сотиковий фонд "гмінський захист українських дітей", сердечний дар самих мешканців виселенців своєму зруйнованому краю. А повстав він так: в початку 1916 р. зарядило міністерство справ внутрішніх, щоби виселенцям в таборі незвідним до праці виплачувано по 5 сот. денно. Виселенці в гмінських таборі рішили сих п'ять сотиків не брати, але призначили їх на вихованє українських дітей, як вернуть до краю. І так повстав фонд, що має сьогодні триста тисяч корон готівки.

Всім справами орудує поки що організаційний комітет, який випрацював вже статут сего будущего товариства в Галичині п. н. "Гмінський захист українських дітей" і вислав їх тепер до затвердження властям.

Голова організаційного комітету — провідник української громади д-р Іван Шпановський, почесні президенти — комісари табору д-р Бухнер і д-р Білинський.

Вечером приїзав я до Гміну і пішов сейчас перейти по таборі. В школі була власне проба селянського хору. Зорганізував його перед двома місяцями професор Омелян Бачинський. Тутешня співачка громада чомусь не вірила в можливість зорганізуваня такого хору. Тепер власне приготується селянський хор до першого виступу на великій концерті Тараса Шевченка, що відбудеться тут дня 29. цвітня. На ньому має говорити д-р Кость Левницький, співати п. Носадевич, тепер в театрі в Празі, і грати п. Бережницький, тепер у Відні.

По дорозі вступив я до секційної читальні ім. гр. Андрія Шеніцького. Там засіданє вилу під провідом голови читальні учителя п. Завуляка в справі "хрестин" читальні. Всі майже секційні читальні вже малими концертами похрестили свої читальні, отже чит. Т. Шевченка концертном Шевченка, чит. Ів. Франка концертном Франка і т. д. — тепер черга на ту читальню. Порішено приготувити ті хрестини на есентуальний приїзд митрополита до Відня, а може і Гмінду.

Спішу ся, бо в великій театральній салі читальні "Прогресс" заповіджені збори в справі революції в Росії.

Сая битком набита, а громади людей ще на дворі. Реферують пп. Сандул, Шумей, о. Шуль. Нарід слухає з запертним відходом, по промовах гучні оплески. Люди так захоплені, що забули на ту хвилину про свої щоденні болі та владні.

Збори покінчені, а вже в малій побічній салі починає ся проба інтелігентського хору, також проба до концерту Шевченка. Веде його п. Ворончак, дуже музикальна, тільки може троха за нервова людина, але кажуть, що диригенти мусять такі бути...

Рівночасно відбувається ся в читальні ім. Ів. Франка нарада ремісників (столярів, крававів, шевців та ковалів) тутешніх баракових варстаів. Є їх тут до п'ятсот, а десь перед двома тижнями були святочні визволення щось 70 учеників. Тепер рідять про свої справи. А ще в якійсь читальні проба драматичної секції селянського драматичного кружка. Недавно виставив він і то дуже гарно "Ворожба". Режисер проф. Миськевич. Я вже не міг там йти, та ще по до розі вступив до серця табору "Lagerintrektion".

В однім куті сего предвоного бараку, головної квартири головного інспектора п. Дмитра Луканюка розбив своє кочільне шатро наш артист-маляр п. Микола Федюк, вивозаєць краківської та монахійської академії sztuk красних. "Ателіє"—велика кімната в можливо великим ліжком, тепер освітлена троха електричними лампами. Артист при праці. Кінчать з нервовим посміхом бараккову картинку.

Дняні се картинки. Не найдеш в них ні сонця ні радості. Сірі воля, якісь такі сумні, та болючі. Ось портрет гуцулка, молодої дівчини. Гей, як аж вона там була на тих своїх верхах, при тій своїй "маржонні" — веселе, радістна та дужа, а тепер і не пізнаєш її. А там під баракком сів старий господар, добрий господар із чернопільської землі. Із очей його гліве до тебе такий туній, страшний біль, така туга за тим

своїм селом, що покидаєш його скоро і шукаєш иншого. Та не найдеш. Артист не найшов иншого і малював се, що було і в. Як ми пращались, обивав він в короткі щось дати своїй громаді, що буде справдішою пам'яткою в Гмінду. Аж до крайности скромний артист не хотів нічого більше про се сказати.

З вікон поїзду, переїздаючого біля табору, я подивив ся ще на нього. Він вже спав, а в нім 30.000 українського народу сміло про скорий поворот до дому.

Найбільшому Громадянському Галицької України!

Складки на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посылати на книжочку щадн. Красного Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000.

НОВИНКИ.

Львів, 18 цвітня 917.

— Про поворот митр Шеніцького доносить "N. Fr. Presse", що митрополит не міг минулого тижня виїхати в подорож до Австрії з огляду на стан свого здоров'я. Як тільки стан здоров'я митрополита дозволить, він виїде до Стокгольму, а звідси через Берлін і Краків до Львова. В Петрограді тишать ся митрополиту повною свободою. Дозвіл на поворот до Австрії дістав митрополит від теперішнього російського начального вождя Алексєєва.

— На український орієнтований фонд пристав до нашої редакції квоту 1000 корон посол Микола Василько.

— Нові російські урядники в окупованій Галичині. Петроградське "Вечерне Время" доносить, що до окупованої часті східної Галичини вже вислали нових урядників, що тишать ся добрим революційним урядом. Іх завданням має бути урядженє в Галичині нових суспільних організацій, а також реорганізація тамешніх відносин між населенєм і окупаційними властями.

— З Народної Торговлі подають до відома: Приділ цукру, який дістає місячно Народна Торговля, не вистарає для розділення поміж всі зголошуючі ся спілки, консуми та комітети агролізаційні. Щоби одержати більший приділ, просимо всі спілки, консуми та комітети агролізаційні, котрі мають зацікавє в місячній ц. к. старостів, що одержать потребу "Карту побору на цукор" найменше на один вагон місячно, щоби безсперозочно подали до Народної Торговлі письменно, на кілько вагонів місячно таку карту дістануть. Зразом просимо о точне поданє, від кого, в якій кількості і по якій ціні добирали до тепер цукор, а також, яка є і була під той час місцева тарифа максимальна на цукор.

— Вписи у лівісім університеті в лівім семестрі в нормальній реценції відбувають ся в часі від 12—26 цвітня 1917 р. Всіх Українців, що будуть вписуватися на університет, просить ся в цілі евідентції зголосити ся до "Акад. Громади" вул. Панська 11 а. II. пог. в часі між гед. 10—12 перед полуднем.

— Крижаний дощ. В 1813 р. в однім італійським місточку лувилось ось яке незвичайне явище. О другій години в полудня небо нагло потемніло, а то по сій причині, що між небом і землею залягла в воздуху хмара червоної краски. Населенє місточка в страху повибігало на вулиці. Всі вже думали, що настає конець світа. Тьма ставала щораз більшою; ціле небо зливалось так червоним, наче розжарене велізо. Загуркотів грім, замерехкотіла блискавка і нагло в хмарі почав падати дощ. Нарід ще більше налякав ся: дощ був червоної краски і був похожий на кров. Крижаний дощ падав протягом кількох годин. Небо випогодилось аж під вечір. Грім іти перестало, змара перейшла; нарід за сокоїв ся. І в чого-ж се падав червоний дощ? Отсе понад місточком переходила змара курява. Курява ся була хохожа на охру і була червоної краски. І пригнав вітер з далека, ізза кількох кілометрів. Червона курява падала на землю в дощем, тому і дощ видавав ся червоним. Коли наблизи сього дощу в склянку, то курява осіла на дні, а вода дощова лишилась прозорою, як звичайно. В Італії й до нині живуть люди, які кажуть, що за їх дідів падав справжній кровавий дощ. — Його самі діди бачили! І ніяк їх не переконаш.

— Чому вітер? Чому теплий воздух піднімає ся в гору, до неба? Тому, що його випирає туди холодний воздух. Як олій пливає по верху води, так і теплий воздух по верху холодного. Коли налити води в ту посудину, в якій є олій, то вода опале на дні і випре олій на верх. Подібно має ся річ і з теплим воздухом Сагари; його випирає в гору холодний воздух, що приходить із сусідніх сторін. З той причини вітер буває скрізь: коли в однім місці погода тепліша, а рівночасно в другім

місці холодніша, то зараз теплий воздух литирає ся в гору. Кождому звісно, що холодний воздухем легше відліхати, ніж горячим. Холодним відлидом тому легше відліхати, що при кождім вдиханю входить в груди сього воздуха більше, ніж теплого. Приміром за чотириократним воздухом увійде в груди человека холодного воздуха стільки, скільки за п'ятикратним теплого воздуха. Се значить, що холодний воздух густіший від теплого. А чим він густіший тим тяжіший. Тому то холодний воздух держить ся долом, коли тимчасом теплий воздух легший і держить ся поверх того. Це погода є тепліша і де воздух нагрівається ся сильнішає, туди і починає віяти вітер із сусідніх холодних сторін, а радше холодний воздух лине в сторону теплого і сей рух воздуха є вітром.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

"Пяткова система".

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим довго і важливіші для української справи, конечні як найскоріш і найбільшійши жертви

О. Северин Добрянський парох в Монастирці Келяду від дішат 100 К (Дн). — Придаткевич Роман хорунжий пол. поч. 403 10 К (Дн). — Ортинський Філірет парох в Топільниці 10 К. (Дн); о. Петра Княжинського пароха в Тисовицях, Теодора Соневицького лікаря в Старім Самборі, Романа Шеховича комісара забудованя гірських потоків в Топільниці, о. Максима Хомишина пароха в Поточі, о. Лива Шумського завіздателя в Стрільках. — о. Кульчицький Євген Гочів 10 К; Осипа Кульчицького п. к. смер. офіціала податкового в Ярославі, Станіслава Кульчицького урядника при "Сільським Господарі" у Львові, о. Целестина Кульчицького пароха в Підгайцях, о. Володимира Гмитрасевича в Леску і о. Евгєна Адріяновича в Устриках дол., — о. Охримович Роман парох в Уричу 5 К (Дн); о. Зинів Жегалович завід. есиг. в Кустині, о. Аполінарій Осадцу завід. в Колтові, о. Володимира Ленківського завід. в Спасі, о. Стефана Яскевича в Гребенові, о. Анд. Рудницького завід. в Дмитрові, — Іван Никифорок п. к. офіціал податк. в Сокалі 5 К; Миколу Шкебюца п. к. офіціала поштового в Самборі, Василя Никифорока п. к. лісничого в Таняві, Северна Саїка п. к. управителя податк. в Сокалі, Михайла Малиновського п. к. офіціала податкового в Сокалі і Богдана Ковальського п. к. офіціала податкового в Сокалі. — Іван Стернюк 10 К; Андрія Жука, Сидора Кузика і Гаврила Гордого всі у Відні, Е. Нагірного у Львові і М. Грушкевича в Ярославі. — Юд. Гімжєвич і вна Зіболжи 5 К. — І. Бортник Урмань 5 К. (Дн). — Якшівна Франка учителька в Уричі 5 К. (Дн); Броня Голойдову в Самборі, Марію Іванусову-Вавочич, Олю Криницьку в Стрию, Лінку Ортинську в Михалевичах, Лїону Якшівну Рожану ці. — Іван Лавор, поручник пол. почта 26-20 К; ключи на ту саму суму новоіменованих поручників Миколу Яріша при 10 п. п. і Адема Мишака при тімже, Ярослава Дерлішо при 9 п. п. і Петра Савку при 90 п. п. — Кость Мациук в Унятичах і о. Павло Кикта парох в Унятичах по 10 кор. (Дн); о. Ореста Тустановича душпастиря в Комарниках і Мирона Войтовича в Перемішлі. — Чит. "Прогресс" на вечері Шевченківським в Кракові 219 К (Дн); Стефанія з Варшави Охримович 10 К (Дн); Ірену Шухевич в Лінцу, Іванну Барчинську з Фрайштау, Ірену Кульчицьку Теллиц, Олену Петрушевич зі Стри, Галюку Залізнякову в Відні. — Л. З. О. Роман Гаванський хор. УСС. 20 К. — В. Тофан пол. почта 284, 10 К (Дн). — Василь Володимир, Сушица велика 5 К. (Дн); Михаліну Кійкову, жену священника в Сушній великій. — Яцишин Степан, поручник пол. почта 265, 20 К; тов. Пупіша Гриця, Будного Корнида, Федоровича Степана, Богачевського Олексю, Ксбрина Евгєна, всі поручники 9. пол. піхоти. — Проф. Лев Гнатюшак, Відень 10 К; Стефу Лотоцьку, учительку у Львові, Нусю Стисловську в Десятниках, Філю Стисловську в Дрогобичі, Тосю Гасіану в Бабині, Стефу Кульчицьку, урядника Красного Союзу Кредитового у Львові. — Маріяка Лагодинська, Відень 10 К. (Адм.); п. Ірену Лучетчиню, Відень, д-ра Ярослава Шилайла, Константинопіль, д-ра Николая Николаевича, п. Каплію Яськевичеву, колу Николаичука, п. Каплію Яськевичеву, Порошів, п. Івана Плаїка, Відень. — Василь Гринів, поручник. поч. в ч. 223. 10 К. (Дн); надпоручника Галібея, поручників: Коцарічука, Грицину, Лавришку і Тарновського-арійчука, Грицину, Лавришку і Тарновського-арійчука, всі при 36 п. краєвої оборони. — Вякя і відпочинку Українці Div. Train Кн. 43 вложили 50 К (Дн). А саме: Стрижак А. 3 К, аложини 50 К (Дн). А саме: Стрижак А. 3 К, Яворський Присяжний Ф. 3 К, Стахів М. 3 К, Яворський

А. З. К. Мехлич М. З. К. Новосідлий І. 2. К. Ко- стюк С. 3. К. Облишук І. 3. К. Тимків В. 3. К. Пидлицький Г. 2. К. Крижанівський Гіларій І. К. Кобилка Д. 2. К. Маричин Ф. 2. К. Танчин І. 2. К. Шадамай М. 2. К. Вітенько В. 3. К. Пришляк В. 1. К. Розданолевський І. 3. К. Гетманчук І. 2. К. Хариджук М. І. К. каар. Гігер А. 3. К. кличемо всіх воїнів Українців армії.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 18. цвітня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Герматія боротьба віажала місяцями. Зрештою на б-до босвої діяльності, яка заслуговала би на вгадку.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Подожене немінене. Один з наших тету-нів вістрівно учера в воздушнім бою над Від-лах неприятельський самолет тилу Фармана. Залогу полоненю.

ВІЙНА НА БАЛКАНИ.

Ігидії пробували збудувати поштоновий міст над Воюзою коло Скози. Ми перешкодили ім огием.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гавар

ПОДІЇ НА МОРИ.

На один з наших літаків маринарки підчас успішних гнівідів на північній Адорі наступило кілька неприятельських самолетів. Наслідком ушкодження, яке відіис він у воздушній бороть-бі, муів він спустити ся на море. Два італійські літаки, які хотли затаасувати наш самолет, по-пали ся в руки наших торпедовців, котрі забрали наших неранених летунів і полонили 4 неранених італійських летунів (3 офіцирів і 1 підофіцера).

Командант фльоти.

НИМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 18 цвітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕИ ВІЙНИ.

Група військ ки. Рупрехта: На по-ди битви під Арра стала в деяких відічках діяльність артилерії знов більш значна. Перед становищами наших ліній на обох сторонах Сомми ведуть ся шоденно перепалки наших сторожів з передними сторожами неприятеля. Хвиллями згагав ся огонь від Сан Кентен, де кілька стрілів поішло на катедру.

Група військ німецького наступ-ника престолоа: На полі битви під Есною учера по полудни зменшилась боротьба. По невадчі в попередні дні і під валивом втрач не вели Франдузи своїми вичерпаними диві-зіями для наступів, що мали перервати наш фронт. Шо йно у вечірніх годинах почали ся частинні наступи неприятели. На на мі Ваашет, на узгірчх під Стаоні і на північний схід від ліса коло La Vie: еих Воіс Філі Ногэ наступу зломчлись в огни або віддерто їх в боротьбі поблизка. Також під Legoda і Coucy над ка-налом Есна Мара віддерто наступи неприятели. В Шаппа іі по невичачно сильчім, від ряду днів триваючім огни, почали ся вже вчасним ранком французські наступи на фронті широкім окодо 20 км.

І там стрімв неприятели до перервання на-шого фронту, але його наступи зломчлись на наших попередніх становищах а в протинаступі відобдано назад французьким барвним диві-зіям, які тим боролись, заняті вже нами части-на са між Mognv'Vera і Auberviv, піймано 500 лю-дй та забрано цілий ряд машинових крісів.

В боротьбах д. 16. с. м. з поміж багатьох панцерних самоходів, яких уживав неприятель, знищено нашим огнем 26 У воздушних боях і стрілами оборонних гермат скинено в тім самім дні 18 літаків. В кількох місяцх летуни бомбо-вими наступами і огнем машинових крісів бра-ли участь в боях піхоти: число полонених збільшилось понад 3000.

Група ки. Альбрехта: На лівім березі Мозелі і на південний схід від Мільзона поки що значна діяльність огню. На північ від Мистер в Вогезах відіади принесли 10 полонен-них і французьких ровів.

СХІДНИЙ ТЕРЕИ ВІЙНИ.

Положене не зміняло ся.

Македонський фронт: На захід від Монастира сильний наступ наших військ ви-пер Французів із становищ на Червоня Стена, які в боях на просторі менше бігали кілько-метра оставали в руці неприятеля. Протинаступ-ни віддерто. Полонено понад 200 людоий, за-брано кілька машинових крісів і жетавок жи. Перший кватермайстер ген. Людвигер

**ЖЕРТВИ
На у. с. с.**

від 14/2 1916 в ч. 294 які вложили в коронях і сотниках :

(Далі).

О. Николай Кушир (збірка в акафісту) Воєничовичі 130—, о. Василь Шиховиц Бірча 20—, Товариство „Надія“ Пороховник 10—, о. Юл Галькевич Рожанка вижна 10—, Сидір Бобикевич учитель гімн. (збірка) Львів 13-30 (на се вложили ученики ак. гімназії зі Львова : Сидір Бобикевич—50, Володимир Божемський 1—, Василь Дащишин—50, Богдан Дрималик 1—, Ярослав Дяхон—50, Александер Єзрський 1—, Володимир Караневич—50, Але-ксандер Качмерський—50, Іван Коваль—50, Марія Ловицький—50, Дмитро Латарко 1—, Михайло Мовчук—50, Теофіл Паськівський 1—, Василь Смолин—50, Михайло Стецур 1—, Іван Тершаковець—50, Омелян Тишов-ницький 1—, Федір Федик—50, Стефан Юшак 1—; о. Микола Буда Дверник 40—, о. Кароль Федорович Губичі 20—, о. Микола Біленький Пацків 62— (від парохіян 42— а від себе 20—) о. Кость Ласійчук (збірка) 32 26. „На-родний Дім“ Мостиска 5— Іван Луцейко Лю-бичі 1—, Казимира Моравецька Осьвеним 5—, Парохіяне в Хашовано 59—, о. Іван Бордун Берелініня 20—, Церков в Станьковичах 50—, о. Іван Шевчик Літина жала 10—, Яків Кри-ницький Мисленія 20—, Громада в Стриган-цах 64—, Громада в Пристани 100—, о. Ва-силь Мугаль Подляні суровицькі 30—, Іван Се-менюк Сокаль 10—, о. А. Мацейович Воутячі 50—, Богдан Кузявич Піагірії 165—, Громада в Кулюновичах 50—, Леака Кондратівна Дрого-бич 60—, Стефан Бабицький Негрибів 76—, о. Юліан Гумецький Губиско 20—, Уряд наро-дзяльний в Улючі 48—, Громада в Звенигороді 240 50, Петро Гарух Незванів 10—, від Івана Гасюга 10—.

IX 6-7

Оголошення.

Erlidigte Militärstiftungsplätze. Benennung der Stiftung? Prinzessin Sophie, Fürst Max und Prinz Ernst von Hoheneberg Widmung Ob. Div. Anzahl der erledigten Plätze und Betrag des Stiftungsgenusses? Unbesimmt. Bezugsdauer? Einmalige Unterstützung. Hierauf haben Anspruch: Kriegsinvaliden, unterstützungsbedürftige und würdige Unteroffiziere und Mannschaften des k. u. k. Dragonerregiments Nr. 4 und Ulanenregiments Nr. 7. An beiden Augen erblindete oder zweier Gliedmaßen verlustig gewordene Invaliden haben den Vorzug. Was den Gesuchen beizuschliessen ist? Nachweis der Bedürftigkeit und der Invalidität. Wann und wohin die Gesuche einzusenden sind? Einsendungs-termin unbeschränkt. An die Evidenzbehörde, von dieser unter Anschluss einer Stiftungsqualifikations-eingabe und nach vollständiger Dokumentierung. Welche Vorlage: An das Kriegsministerium Anmerkung: Gesuche sind stempelfrei.

Шукаю старшої інтелігентної жінки, що займалася би ділом і трохи дрібним дітлом. — Удільні подати Іван Ківелук — Біала Landesauschuss. 2-3

Інженер-будівничий може дістати добре платну посаду у Львові. Оголошення в газеті короткого курсу іш вітас приймає Адміністрація Діла від Б. Д. 247 4-6

**ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Повітового
Товариства Кредитового
стоваришеня зареєстр. з обмеженою порукою
«СОНАЛИ»**

відбудуться дня 29. цвітня 1917 р. в льокалі товариства вул. Шашкевича 36, о годині 2 Й по полудни з слідуючим порядком дняним:

- 1) Відчитане протоколу з послідних загальних зборів
- 2) Звіт Дирекції а діяльності за літа 1914, 1915 і 1916.
- 3) Звіт комісії контрольної і уділені Управління абсолюторії.
- 4) Вибір 6 членів Надзираючої Ради.
- 5) Розділ чистого зиску.
- 6) Внесення і захити членів.

Соціаль, дня 8. цвітня 1917.
Микола Вазоніца секретар. Христов Праць предсідатель.

249 2-3

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

• ПЕРВИЩИЙ
вулиця Коцюбинської ч. 2.

Приймає і вкладає щоденні вкладки щоденно в години урядових. Вкладки опротестоває за 47, значенням зме він слідуючого дня по дні вкладки зме до послідного дня перед днем вкладки.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна вкласти особисто в часі торговель, початково керування, грошевими листами, чекми почтовіми Шадницю, які Дирекція Шадниці на жданні багатьох достарач, і в філіях багатьох австро-угорських у рахунок „Руської Шадниці“

Удільні повички: а) грошових листів на-рочитих амортизаційних рахунок на протей д. у. 10—45 місяці збору повичачого; б) на повичачі ефекти, і на експорт ескортів. Сергач багатьох зме-годується воєнно злого.

Посредничать у вкляданню повички в Гва. Воєнний Заведеню кредитній в Кракоші.

Воєнні інформації і друція удільні вклядання „Руської Шадниці“ уа. Коцюбинської, Народної Діла, і пов. шоденно безопорно в години урядових від 9—1 год. крім неділя і урочисних свай.

Шлях § 14. устава „Руської Шадниці“ катери-нового через з. т. міністерство внутрішних справ вкладає в товаристві „Руської Шадниці“ в Перева-жці вкладає ся до львівської аудиторії, фінансових і т. п. канцеляр, яка отже „Руської Шадниці“ аудиторію обслуговує.

III. 31-7

**ТОВАРИСТВО
ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ**

„ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ
ул. Руська ч. 20
Телеф. 783.

засновано при Товаристві взаємних обезпечень „ДНІСТЕР“ в р. 1895 на підставі закону о стоваришенях з р. 1873

Одвічальність членів обмежена на виділяній висоті уділу.

Шлю Товариства с уділюваннями кривату своїм членам різними обезпеченнями в „Дністрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладок 3¹/₂ пром.

без потручєня реєстрового податку.

ВКЛАДКИ

приймає і вкладає Каса Товариства в урядових годинах від 8. до 2. в неділях.

Корто в Почтовій Шадниці 85.827.

Жирове корто в Австро-угорському Банку.

Шадничі вклядки K 5,327.450

Власний маєток . 686.383

Удільні повички . 4,233.603

Канцелярія Товариства отаєрєвалі перою пошудено.

I. 5-1

Одинкоє українське

Тво. взаємних обезпечень на житє і ренти

„КАРПАТІЯ“

Почесний президент Його Ексцелленції встро-полит граф Шептицький.

Товариство оперте на взаїмности, а черво членів зиски припадають самим членам.

Ручить вже по трех літах неоспорність і взаїм-пальст обезпеченя.

Правнає по трех літах право викупу, а також вже по трех літах уділює повички на вклядочі відсотки.

У всіх справах звертати ся на адресу:
Львів, — вулиця Руська ч. 18.
Години урядові: від 8. до 2.